

voor het dienstjaar 1867, heerschte verschil van gevoelen. Van de eene zijde werd beweerd, dat die bepaling, als in overeenstemming met den duidelijken zin van het tweede lid van art. 98 der Indische comptabiliteitswet, waarin blijkbaar door het woord: „middelen” op Indische middelen is gedoeld, allezins goedkeuring verdiende. Nadat bij de wet van 1868 uit hetgeen na de aanvankelijke schatting op de remise-rekening voor 1866 overschoot, de hoogst aanmerkelijke som van f 32 690 964,76⁵, als bijdrage aan de middelen van het moederland, was afgezonderd, lag het, huns inziens, in den aard der zaak, dat het nader geconstateerde, betrekkelijk geringe overschot van 7 à 8 tonnen gouds aan Indie bleef, en zouden zij dus de beschikking toejuichen, al ware zij niet door de comptabiliteitswet van 1864 geboden. Van de andere zijde had men er juist bezwaar in, dat de Regering de toewijzing aan de Indische middelen voorstelde als een noodwendig gevolg van art. 98 dier comptabiliteitswet. Wanneer dat artikel spreekt van de saldo's, tot vroegere dienstjaren behoorende, welke op 1 Januarij 1868 in 's lands kassen voorhanden zouden zijn, moeten daardoor administrative saldo's worden verstaan, die geheel iets anders zijn dan het slot van de Gouvernements handels- of remise-rekening. Dat slot is vroeger altijd beschouwd als uit zijnen aard tot de middelen van Nederland behoorende. Nog bij de wet van 8 Mei 1869 (*Staatsblad* n°. 82), door denzelfden Minister van Kolonien gecontrasigneerd, van wien ook de tegenwoordige wet is uitgegaan, is het slot der koloniale remise-rekening van 1865 aan 's Rijks middelen voor dat jaar toegevoegd. Men erkende overigens gaarne, dat de wetgever vrijheid bezit om over een batig slot van dezen aard anders te beschikken dan tot dus verre het geval is geweest, en gaf toe dat de zaak uit een praktisch oogpunt niet van zeer groot gewigt is. Alleen om verwarring van begrippen voor te komen deden deze leden hunne bedenking gelden. Het is thans toch de laatste maal, dat bij de Kamer van het slot eener afzonderlijke remise-rekening, door eene Staatscommissie onderzocht, sprake kan zijn.

Daar deze opmerkingen geene schriftelijke beantwoording schijnen te vorderen, heeft de Commissie van Rapporteurs zich tot het opnemen daarvan in dit *Eindverslag* bepaald.

Aldus vastgesteld den 14den Maart 1871.

SLOET VAN DE BEELE.
FRANSEN VAN DE PUTTE.
VAN NAAMEN VAN EEMNES.
'S JACOB.
DU MARCHIE VAN VOORTHUYSEN.

[19. 4.]

VERSLAG DER COMMISSIE belast met het onderzoek van het verslag in betrekking tot de algemeene begrootingen van inkomsten en uitgaven over 1866 en 1867; uitgebragt in de zitting van den 16den Maart 1871.

De Commissie, in wier handen, bij besluit dezer Vergadering dd. 22 September 1870, tot onderzoek is gesteld het Verslag in betrekking tot de algemeene begrootingen van inkomsten en uitgaven over 1866 en 1867, door den Minister van Finantien, bij missive van 15 Julij 1870, den Koning aangeboden en, krachtens Zijner Majesteits magtiging, aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, bij missive van 23 Julij 1870, medegedeeld, heeft de eer te berigten, dat het onderzoek van dit Verslag, hetwelk echter eerst den 10den dezer gedrukt in hare handen is gekomen, haar geene aanleiding tot eenige opmerking heeft gegeven.

De Commissie heeft derhalve de eer uwe Vergadering voor te stellen, het Verslag voor kennisgeving aan te nemen en den Minister van Finantien afschrift van dit rapport toe te zenden.

's Gravenhage, 16 Maart 1871.

LENTING.
INSINGER.
BLOM.
BICHON VAN IJSSELMONDE.
GULJÉ.

[87. 4.]

VERSLAG van het verhandelde in de Afdeelingen omtrent het in overweging nemen van het voorstel van wet van den heer 's Jacob c. s. houdende maatregelen tot bevordering eener geregelde stoomvaartdienst tusschen Vlissingen en New York; uitgebragt in de zitting van den 15den Maart 1871.

Bij de overweging in de afdeelingen der Kamer van de vraag, of het voorstel van den heer 's Jacob c. s., houdende maatregelen tot bevordering eener geregelde stoomvaartdienst tusschen Vlissingen en New York, al dan niet een onderwerp van nader onderzoek zou uitmaken, toonde men zich algemeen bereid dit voorstel in behandeling te nemen. Evenwel voegden een groot aantal leden daarbij het uitdrukkelijk voorbehoud, dat men hierdoor niet geacht wilde worden ook maar eenigermate in het fond der zaak te treden.

Sommigen achtten het voorstel minder tijdig met het oog op de pogingen te Rotterdam aangewend, om zonder subsidie eene stoomvaart tusschen Nederland en Noord-Amerika tot stand te brengen. Volgens andere leden ging deze vergelijking niet op, daar de Rotterdamsche maatschappij zich voorstelde met schepen van kleiner charter te werken.

In twee afdeelingen baarde het vrij algemeen eenige bevreemding, dat de geachte voorstellers dit ontwerp nu hadden ingediend, nadat de afgetreden Minister van Finantien in October aan den heer JANSEN verklaard had dat 's Rijks schatkist thans geen dergelijken last dragen kan, en zijn opvolger nog eerst zoo kort geleden de portefeuille had aanvaard. Daartegen werd in eene afdeeling opgemerkt, dat juist, nu de Regering cenmaal geweigerd heeft subsidie te verleen, de toepassing van het regt van initiatief te pas kwam.

Vastgesteld den 15den Maart 1871.

DE LANGE.
BLOM.
INSINGER.
LENTING.
SANDBERG.